

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY PATENTU TYMCZASOWEGO

73 292

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Kl. 65a, 35/18

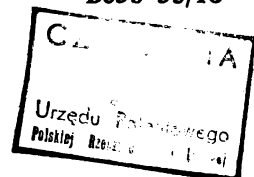
Zgłoszono: 23.04.1971 (P. 147735)

Pierwszeństwo: _____

MKP B63b 35/18

Zgłoszenie ogłoszono: 30.05.1973

Opis patentowy opublikowano: 09.12.1974

Twórca wynalazku: Tadeusz Sekudewicz

Uprawniony z patentu tymczasowego: Morski Instytut Rybacki,
Gdynia (Polska)

Sposób wydawania włoka i włók do stosowania tego sposobu

Przedmiotem wynalazku jest sposób wydawania włoka i włók do stosowania tego sposobu.

Znane są sposoby wydawania włoka, polegające na ściągnięciu worka włoka z pokładu do wody, luzowaniu wodzy, podniesieniu lin na rolki i rozjechaniu rolek, zapięciu szelek do wodzy, luzowaniu lin trałowych aż do zwolnienia napięcia, wpięciu rozpornic w układ, wybraniu lin trałowych i odpięciu rozpornic z podwieszeń na bramie i wydaniu zestawu trałowego na głębokość trałowania. Proces wydawania włoka jest złożony z dużej liczby operacji, z których wiele jest bardzo trudne i pracochłonne. Proces wymaga korzystania z drugiego pokładu roboczego. Na trawlerach, szczególnie dużych, niezbędne jest drugie stanowisko kierowania procesem połowowym to jest wybieraniem i wydawaniem włoka, lub stosowanie telewizji przemysłowej. Trend światowy powiększania mocy napędu, uciągu i długości pokładów roboczych trawlerów, zmusza do zmian jakościowych opisanego znanego procesu, bowiem wydłużający się cykl wydawania i wybierania włoka staje się wąskim gardłem procesów połowowych w ogóle.

Celem wynalazku jest sposób wydawania włoka i włók do jego stosowania, w którym eliminuje się lub maksymalnie ogranicza wady opisanego sposobu konwencjonalnego.

Cel ten został zrealizowany przez ograniczenie liczby operacji jednostkowych i wprowadzeniu ciągłości dla całego cyklu wydawania włoka. Według wynalazku po wykonaniu wstępnych operacji konwencjonalnych to jest po ściągnięciu worka włoka do wody od razu luzuje się ściągać, aż do pełnego przejęcia oporów włoka przez wodzę i dokonuje się przepięcia ściągać od pomocniczych wyciągarki do wodzy, luzuje wodzę, podnosi liny na rolki i rozjeżdża rolki, luzuje liny trałowe aż do zwolnienia obciążenia, wpina rozpornice w układ, wybiera liny trałowe i odpina rozpornice z podwieszeń na bramie i — jak konwencjonalnym sposobem — wydaje się zestaw trałowy na głębokość trałowania.

Sposób według wynalazku wymaga wyposażenia włoka w dodatkowe uzbrojenie. Włók według wynalazku jest zaopatrzony w pierścienie, przymocowane do wzdłużnych lin zbrojenia, po zewnętrznej stronie włoka to jest skrzydła, matni i worka. Przez te pierścienie przewleczone są liny czyli ściągać, poprowadzone od worka włoka to jest około 1/3 długości od końca, poprzez matnię i skrzydła aż do orczyka lub do toczysk przy wodzach. Te ściągać liny bieżą wzdłuż skrzydeł po nadborze i podborze i dalej wzdłuż górnej i dolnej liny zbrojenia

włoka, aż do worka. Ściągacze są połączone ze zbrojeniem włoka szaklami, natomiast przy orczyku lub toczysku, dla łatwego i szybkiego rozłączania, ogniwem rozpornicowym. Ściągacze są nieznacznie dłuższe od lin zbrojenia włoka, w celu zapewnienia normalnej pracy włoka podczas trałowania i spełniają rolę asekuracyjną przed zgubieniem włoka w przypadku zaczepienia nim o podwodną przeszkodę.

Sposób według wynalazku i włók przeznaczony do jego stosowania wykazują szereg korzystnych technicznych i techniczno użytkowych skutków, to jest zalet. Proces składa się z mniejszej liczby operacji jednostkowych i jest krótszy. Do przeprowadzania wydawania włoka wystarcza mniej pracowników. Także do prowadzenia procesu wymagana jest znacznie mniejsza długość pokładu roboczego i uproszczone wyposażenie pokładowe. Ważną zaletą eksploatacyjną jest wydajne podniesienie bezpieczeństwa i higieny pracy na statku oraz zmniejszenie zużycia sprzętu połowowego oraz pewne zabezpieczenie tego sprzętu przed zgubieniem. Sposób według wynalazku umożliwia praktycznie dowolne sytuowanie nadbudówki i sterowni na statku, a więc pozwala na proste centralne sterowanie urządzeniami rybackimi przy dobrej widoczności, a także poprawia parametry sterowności statku w czasie trałowania.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony w przykładzie wykonania na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia schematycznie włók w widoku z boku, fig. 2 – liny trałowe i wodze zamocowane do włoka, a fig. 3 – włók złożony na pokładzie w widoku z góry.

Włók 1 wyposażony jest w kilka pierścieni 2, zamocowanych do wzdłużnych lin 3 konwencjonalnego zbrojenia włoka, rozmieszczonych wzdłuż tych lin 3 co kilka metrów, zarówno do obu górnych lin 3 jak i do dolnych lin 4. Przez te pierścienie 2 przeciągnięte są ściągacze 5 dolne i górne ściągacze 6. Te ściągacze 5 i 6 zamocowane są do worka 7 w około 1/3 jego długości licząc od końca. Drugie końce ściągaczy 5 i 6 są zamocowane za pomocą ogniw 8, 9 do wodzy 10, 11.

Wydawanie włoka ma następujący przebieg. Jako pierwszą operację przeprowadza się ściąganie worka 7 włoka 1 z pokładu statku do wody, przy jednoczesnym luzowaniu ściągaczy 5 i 6, aż do pełnego przejścia oporów włoka 1 przez wodze 10 i 11. Dokonuje się przepięcia ściągaczy 5 i 6 to jest odpięcie ich od lin wciągarki pomocniczej i zapięcie do wodzy 10, 11. Przeprowadza się luzowanie to jest wydawanie wodzy 10, 11. Podnosi się wodze 10 i 11 na rolki trałowe i rozjeżdża te rolki, rozsuwając je na szynach pomostu – na zewnątrz. Zapina się szelki do wodzy 10 i 11. Luzuje się liny trałowe, aż do zwolnienia obciążenia tych lin. Wpina się rozpornice, wybiera – to jest podciąga nieco – liny trałowe. Odpina się rozpornice z podwieszeń na bramie. Wydaje się zestaw trałowy na głębokość trałowania.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wydawania włoka, polegający na ściąganiu worka z pokładu do wody, na luzowaniu wodzy, podniesieniu wodzy na rolki, rozjechaniu rolek, zapięciu szelek, luzowaniu lin trałowych aż do zwolnienia obciążenia, wpięciu rozpornic w układ, wybraniu lin trałowych i odpięciu rozpornic z podwieszeń na bramie oraz wydaniu zestawu trałowego na głębokość trałowania, **znamienny tym**, że ściąganie worka (7) włoka (1) do wody następuje przy jednoczesnym luzowaniu ściągaczy (5 i 6), przewleczonych przez pierścienie (2) zamocowane do wzdłużnych lin (3 i 4) włoka (1), aż do pełnego przejścia oporów włoka (1) przez wodze (10) i (11) a następnie – przepinaniu ściągaczy (5, 6) od wciągarki pomocniczej do wodzy (10 i 11).

2. Włók do stosowania sposobu według zastrz. 1, **znamienny tym**, że wyposażony jest dodatkowo w pierścienie (2), przymocowane do wzdłużnych lin (3 i 4) konwencjonalnego uzbrojenia włoka (1), po zewnętrznej jego stronie, przez które to pierścienie (2), przewlezione są ściągacze (5, 6) zamocowane do worka (7) w około jednej trzeciej jego długości licząc od końca, drugimi zaś końcami zamocowane za pomocą ogniw (8 i 9) do wodzy (10 i 11).

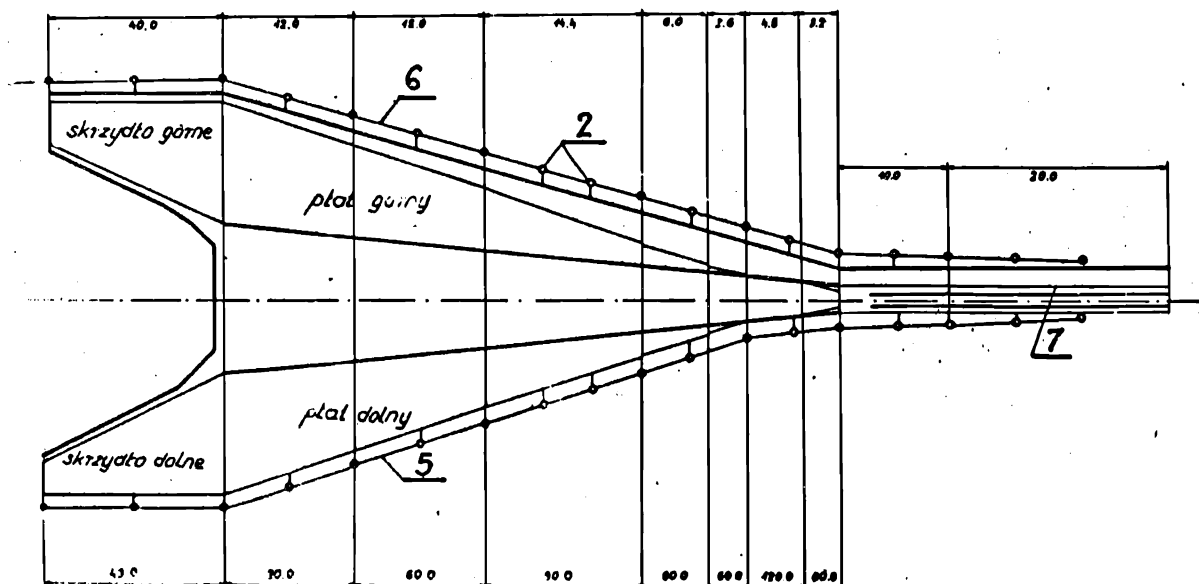

Fig.1

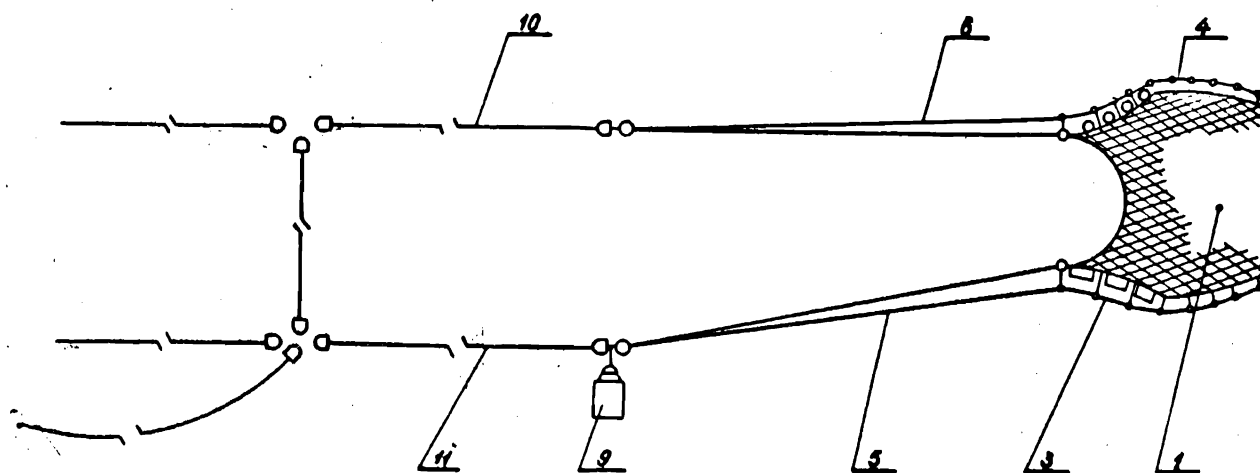

Fig.2

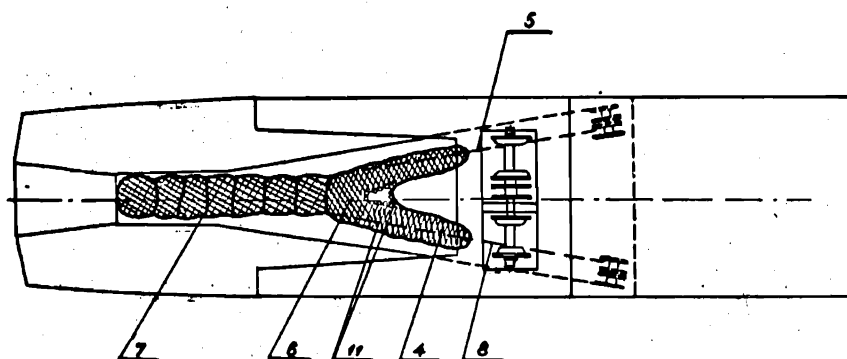

Fig.3